

Den gyldne ring

T: Lars Kanit, M: Lise Gerd Pedersen

Ma - le - ne var for - lo - vet, og hen - des kæ - re - ste hed Jan. En
hav - de u - den slin - ger for - talt Ma - le - ne sø - de ting og
sid - der så Ma - le - ne som gam - mel i en gyn - ge - stol, for -

dag tog han med to - get med kurs i - mod Langt - bort - i - stan. Som
sat på hen - des fin - ger en lil - le fin og gyl - den ring. Da
ladt, for - grædt og e - ne på ple - je - hjem - met "Af - ten - sol". I

sagt hun var for - lo - vet. Det er hun sta - dig, tek - nisk set. Men
da - ge - ne blev kor - te, da fød - te hun et tvil - ling - par, men
rin - gen står der præ - get et min - de om den kæ - re Jan. Hun

skæb - nens vej er bro - get, og som man si - ger, sket er sket. Jan
man - den var jo bor - te, og al - drig så de de - res far. Nu
læ - ser det be - væ - get, de tre små ord: Made in Tai wan.

Malene var forlovet,
og hendes kæreste hed Jan.
En dag tog han med toget
med kurs imod Langbortistan.
Som sagt hun var forlovet.
Det er hun stadig, teknisk set.
Men skæbnens vej er broget,
og som man siger, sket er sket.

Jan havde uden slinger
fortalt Malene søde ting
og sat på hendes finger
en lille fin og gylden ring.
Da dagene blev korte,
da fødte hun et tvillingpar,
men manden var jo borte,
og aldrig så de deres far.

Nu sidder så Malene
som gammel i en gyngestol,
forladt, forgrædt og ene
på plejehjemmet "Aftensol".
I ringen står der præget
et minde om den kære Jan.
Hun læser det, bevæget,
de tre små ord: Made in Taiwan.